

BIZI BEDI EUSKERA

(Azkeneko indar-neurtzeetan Aipamen onragarria irabazia.)

AZALKAYA

*Euskera loretutzen
egiñ alegiña
etorri bañago len
mintzatu eziña.*

Aspaldichotik negarrez dago
Ama euskera gaiñua;
Jaunak zerutik egan onuntza
bigaldutako uñua;
bizitu zana zabaldukan
alako usai goñua,
gallen egiñik urte askotan
beti buruba jasua;
esanaz ni naiz lurbironetan
itzkuntz guzien maisua.

Nora nai joan da lotzatu gabe
mintzatu zagun euskera,
itzkuntz eder au sartu bañolen
beti betiko lurpera;
Aitorren seme leyal zintzuak
baldiñ zayatzen bagera,
laister gentzake tente ikusi
loreturikan ostera;
eta orduban esango degu
jaunak euskaldunak gera.

Aurrera beti bizitu dedin
Ama euskera maitia,
ez degu kalte arreta aundiz
ondotikan zaitutzia;
gerta liteke garai charrian
malkoak azaldutzia,
bada orduban zalla litzake
berriro loretutzia;
eta gañera Euskal-erriyan
luzaro mintzatutzia.

Gaur gurasuak Ama euskera
aurrari erakutzirik,
iraun lezake urte batzubenk
oso aztu gabetandik;
oraindik ere itzkuntz eder au
badator mendi aldetik,
bañan erriyan mutill da neska
ikasi orduko zutik,
amarretatik boztek beñepin
apenz dakiten tutik.

Euskal-errira seaskachotik
legez etorri geranak,
itzkuntz au bada bularretikan
lazzandurikan edanak;
egin zaizkigun biar bezela
aiton zar ayen esanak,
ezdubelako onik beñere
geroko usten dan lanak,
Ama euskera jakin dezaten
emen jayotzen diranak.

Aurrak euskera ezdakitela
azten baldiñ baditugu,
era luzea igaro bañen
len galduko gerade gu;
eta orduban biziko gera
biyotzak arturikan su,
batak bestiai galdeturikan
¿gure izkuntza non degu?
joroitz triste au Euskal-erriitik
iñork kenduko ezdigu!

CAYETANO S. IRURE